

Günler Uçsuz Bucaksız

– redfer · 01 Ekim 2023

ve günlerce
hayata zincirliyiz kollarımızdan
zaaflarımızdan çiviliyiz
günler nehir gibi akıyor
nehirin serinliği var
koynunda yıkanabilirsiniz
gümüş pullu balıklar yaşar
çehresinde nehrin

ve günler
bakışlarında hançer
birer birer geçiyor önümüzden
kimi suratımıza tükürüyor durup
kimi tokatlıyor bizi
kimi çözüyor ellerimizi
kimi özgürleştiriyor ruhumuzu

günler kükreyerek geçen canavarlara benziyor
uluyarak geçen canavarlara
gök karanlık

kulaklarımızda acı bir nara
nehre benzemez günler
hey oradakiler
yanan alnınızı serinletsin
kardeş suları nehrin

nehir bir gözyaşdır
bize ağlayan
nehir bir busedir
nehirin sularında gök var
altın yıldızlarıyla gök
hey sen
neden azgın rüzgarların önüne kattığı kumlara
benzetmedin
günlerin geçişini
neden dökülen yapraklara benzetmedin
eriyen kara benzetmedin
günlerini

günler belki de
önünüzden şuh birer kadın gibi
göz süzerek geçiyordu
bir an serin bir rüzgar gibi
dostça dolaşıyordu
yanan alnınızda parmakları
kimin haberi oldu

belki de günler bir mumdu
siz alevdiniz
belki zaman zaman yandınız alevden dudaklarıyla
ama aydınlandınız
aydınlattınız

günler belki dilber zaman zaman
belki o canavarlar kafilesinden sonra bir çingen kızı
renge karaduta benzeyen meryemdi
ama zincirli elleriniz
koparsanda zincirlerini
günlerin saçını okşayamazsın

meryemin gözyaşını silemezsiniz
meryemin iffeti
kadınca duyguları ısırır parmaklarınızı
en çok
yırtılan entarilerinden birer parça kalır avuçlarınıza

korkuyorum
günlerden korkuyorum.
uçsuz bucaksız uçurum günlerden
anlamıyorum söylediklerini
dörtmala giden azgın bir atın yelelerine sarılmışım
bir elimle
yarların arasından geçiyorum
ve tarlalarda başaklar
başaklar altın sarısı
başakları yoluyorum
yola bildiğim kadar

yazık ki dikenle başak yan yana
ve avuçlarımda
bir avuç diken
bir avuç ısırgan
günler birer kelebek belki
ama ellerime konmuyorlar ki
ve bir anda tozlaşıyor o çiçekler
keşkelerle

günler birer kuş belki de
neden saçlarıma konmuyorlar
kanatları birer el gibi dokunsa alınıma
ne olur
günler benden birer parça götüren haramiler
kırk haramiler
kırk bin haramiler

günler sam yeli
ben çöl
ben kumdan bir tepelik
günler yaramaz birer çocuk

ben erden çöpten kurdukları bir gecekonda

günler karanlık demek
yani adem demek
adem yani
yani dünya
yani sükut
sükut şarkı söyler mi hiç

günler geçiyor
geçtiler
gidiyorlar
ardına bakmadan
her biri bir parçamı kopardı
bana ne kaldı ki onlardan
hiç...
benden onlara şiirlerim kalacak
ne şiirler
hem de ne şiirler

redfer